בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8783/18

לפני:	כבוד השופט נ' הנדל כבוד השופט ע' פוגלמן כבוד השופטת י' וילנר
העותרות:	1. מיינ -פרי בע"מ 2. איתן לידור פרוייקטים בע"מ
	נ ג ד
המשיבים:	1. בית הדין הארצי לעבודה 2. דניאל ירקוני 3. מקסים קמל
	עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים
בשם העותרות:	עו"ד רויטל כרם

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. עתירה למתן צו על תנאי המורה למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע לא תבוטל החלטת בית הדין הארצי לעבודה (כב' הנשיאה ו' וירט-ליבנה) בבר"ע 59115-11-18 מיום 6.12.2018, בגדרה נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישו העותרות על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (כב' השופטת א' דגן-טוכמכר) בע"ר 47579-12-16 מיום 12.11.2018. בפסק דין זה נדחה ערעור העותרות על פסק דינה של רשמת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (כב' הרשמת ת' עציון פלץ; להלן גם: הרשמת) בצ"ו 44190-09-16 מיום 12.12.2016, אשר הורתה להן למסור למשיבים 2-3 (להלן: המשיבים) העתקים מחוזי העבודה ומתלושי השכר של השניים בתקופת עבודתם אצל העותרות. כמו כן, מבוקש ליתן צו ביניים לעיכוב ביצוע פסק דינה של רשמת בית הדין האזורי לעבודה עד שתתקבל הכרעה בעתירה.

רקע והליכים קודמים

2. במהלך השנים 2013-2014 הועסקו המשיבים על-ידי העותרות. אין חולק כי בתקופה זו נמסרו לידיהם תלושי השכר שלהם וחוזי העבודה שנחתמו עמם (להלן: התלושים והחוזים או המסמכים) – בהתאם להוראות הדין. כשנתיים לאחר סיום יחסי העבודה, המשיבים ביקשו מן העותרות לקבל לידיהם את העתקי התלושים והחוזים, שכן המסמכים אשר נמסרו להם בתקופת עבודתם אצל העותרות אבדו. ואולם, העותרות סירבו לבקשה האמורה, ומשכך המשיבים הגישו לבית הדין האזורי לעבודה בקשה למתן צו המורה על מסירת העתקי המסמכים כאמור, וזאת מכוח הוראת סעיף 27(ב)(2) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן: החוק). בתוך כך, טענו המשיבים כי הם זקוקים להעתקי המסמכים על מנת שיוכלו לבחון האם עומדת להם עילת תביעה נגד העותרות.

בתגובתן, טענו העותרות כי רשמת בית הדין האזורי לעבודה אינה מוסמכת ליתן צו המורה להן למסור את העתקי התלושים והחוזים, שכן אלה נמסרו למשיבים זה מכבר, ומשכך, לא מדובר ב"מסמכים שחובה על מעסיק להנפיק על פי חוק", כאמור בסעיף 27(ב)(2) לחוק. עוד נטען כי אין מקום להורות על מסירת העתקי המסמכים, בטרם הוכיחו המשיבים קיומה של עילת תביעה נגד העותרות; וכן כי רצון המשיבים לבחון האם עומדת להם עילת תביעה נגד העותרות נובע מידיעתו של בא-כוחם על אודות הסכם פשרה סודי שנחתם בין העותרת 2 לבין אחד מעובדיה, ומשכך בקשתם נגועה בחוסר תום לב ומהווה שימוש לרעה בהליכי משפט. עוד טענה העותרת 2 כי היא אינה מעסיקה עוד עובדים ולכן יקשה עליה לאתר את המסמכים המבוקשים.

3. בפסק דין שניתן ביום 12.12.2016, קיבלה רשמת בית הדין האזורי לעבודה את בקשת המשיבים וקבעה כי הסמכות ליתן צו למסירת מסמכים מכוח סעיף 27(ב)(2) לחוק אינה מוגבלת לתקופת יחסי העבודה בלבד, ואף אינה מותנית בכך שהמסמכים לא נמסרו בעבר לידי העובד. נוכח האמור, ומשהעותרות לא הכחישו כי התלושים והחוזים מצויים בידיהן, נקבע כי עליהן למסור את העתקי המסמכים לידי המשיבים. עוד נקבע כי טענותיהן של העותרות בנוגע להסכם הפשרה שנחתם בין העותרת 2 לבין אחד מעובדיה, אינן רלוונטיות לבקשת המשיבים ולזכותם לקבל את העתקי המסמכים.

4. העותרות הגישו ערעור על פסק הדין האמור לבית הדין האזורי לעבודה, ובגדרו הן חזרו, בעיקרו של דבר, על טענותיהן בפני הרשמת. בפסק דינו מיום 12.11.2018 דחה בית הדין האזורי לעבודה את הערעור, ונקבע, בין היתר, כי חובת המעסיק למסור לעובד

העתקים מן המסמכים המפורטים בדין, נובעת מתכליות דיני העבודה, וכן מחובת תום הלב אשר חלה על צדדים לחוזה עבודה, גם לאחר סיום ההעסקה. משכך, נקבע כי המשיבים רשאים לבקש את העתקי המסמכים על מנת לבחון את תנאי עבודתם, ואף מבלי להוכיח קיומה של עילת תביעה נגד העותרות. עוד נקבע כי לרשמת בית הדין נתון שיקול הדעת להחליט אם ליתן צו למסירת מסמכים מכוח סעיף 27(ב)(2) לחוק, וזאת בשים לב למאמץ הדרוש לשם איתורם של המסמכים המבוקשים, לתום ליבו של העובד-המבקש וכיוצא באלה. לבסוף, נקבע כי נוכח העובדה שתלושי שכר מופקים כיום באופן ממוחשב, חזקה היא שניתן להפיק העתק מהם במאמץ סביר.

5. העותרות לא אמרו נואש והגישו לבית הדין הארצי לעבודה בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית הדין האזורי. אף בבקשה זו שבו העותרות על טענותיהן בפני בית הדין האזורי לעבודה, ובכלל זאת טענו כי בקשתן מעוררת שאלה משפטית מהותית בדבר פרשנותו של סעיף 27(ב)(2) לחוק. בקשת רשות הערעור נדחתה בהחלטת בית הדין הארצי לעבודה מיום 6.12.2018, בגדרה נקבע, בעיקרו של דבר, כי העותרות לא הצביעו על טעם מבורר להתערבות בפסק דינו של בית הדין האזורי.

העתירה דנן נסבה על החלטתו של בית הדין הארצי לעבודה.

העתירה דנן

6. בעתירה חוזרות העותרות על טענותיהן בפני בתי הדין לעבודה, וטוענות כי בהחלטת בית הדין הארצי לעבודה, כמו גם בפסקי הדין שניתנו בבית הדין האזורי, נפלה טעות משפטית מהותית בעלת השלכות רוחב שאף עשויה לפגוע בכלל ציבור המעסיקים, ולפיכך מצדיקה את התערבותו של בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק.

דיון והכרעה

7. דין העתירה להידחות אף מבלי לקבל תשובה.

הלכה פסוקה היא כי התערבותו של בית משפט זה בהחלטות בית הדין הארצי לעבודה מוגבלת למקרים חריגים בהם נתגלתה טעות מהותית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, וכאשר ההתערבות נדרשת לשם עשיית צדק. זאת, בין היתר, נוכח מומחיותם של בתי הדין לעבודה ובהיותם הגורמים האמונים על עיצוב משפט העבודה (ראו: בג"ץ 525/84 חטיב נ' בית הדין הארצי לעבודה, ירושלים, פ"ד מ(1) 673 (1986); בג"ץ

3515/18 שדולת הנשים בישראל נ' בית הדין הארצי לעבודה, פסקה 20 (15.5.2018); בג"ץ 8686/18 חלפון נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים, פסקה 6 (24.12.2018)). גדריה של התערבות זו מצומצמים אף יותר שעה שמדובר ב"גלגול רביעי", היינו, בעתירה נגד החלטת בית הדין הארצי לעבודה הדוחה בקשת רשות ערעור (השוו: בג"ץ 1020/15 פלוני נ' המוסד לביטוח לאומי, פסקה 5 (27.4.2015)).

8. בענייננו, טענותיהן של העותרות נדונו בהרחבה והוכרעו זה מכבר בשלוש ערכאות – הן בפסק דינה של הרשמת, הן בפסק הדין של שופטת בית הדין האזורי לעבודה, ואף בית הדין הארצי לעבודה לא ראה להתערב בהכרעות אלה. אני סבורה כי לא עלה בידי העותרות להוכיח כי נפלה טעות משפטית מהותית המצדיקה את התערבותו של בית משפט זה בהחלטות שניתנו על-ידי הערכאות המקצועיות, ואף התוצאה שאליה הגיעה רשמת בית הדין האזורי לעבודה – מניחה את הדעת ואין בה כדי לגרום לעיוות דין או חוסר צדק. המקרה שלפנינו אינו נמנה, אפוא, עם המקרים החריגים המצדיקים התערבות בהחלטת בית הדין הארצי לעבודה, ודי בכך כדי לדחות את העתירה.

9. סוף דבר: העתירה נדחית ועמה הבקשה למתן צו ביניים.

משלא נתבקשה תגובה, ואך לפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ד' בשבט התשע"ט (10.1.2019).

ש ו פ ט	ש ו פ ט	ש ו פ ט ת